

ปาฐกถาของปัจจุบันขณะ

กุลฉัตร ฉัตรกุล ณ อยุธยา (kulachatakul@gmail.com)

Chief Marketing Officer บริษัท มาร์เก็ตติ้งได้ออกไซด์ จำกัด

ในการทำธุรกิจถ้าอาศัยหลักธรรมในการดำเนินธุรกิจ นอกจากจะสบายใจแล้วยังทำให้ลดการเบียดเบียนสรรพสิ่งทั้งหลายที่รายล้อมธุรกิจอยู่ด้วย เราสามารถอาศัยหลักธรรมหลายอย่างในการนำไปปรับใช้ อย่างเช่นกรณี ท่าน ว.วชิรเมธี ได้เสนอแนวคิดของ “เลโอ ตอลสตอย” (Leo Nikolayevich Tolstoy) ที่กล่าวถึงแนวคิดของความไม่เบียดเบียนที่สะท้อนความเชื่อในศาสนา แนวคิดการตอบโต้โดยไม่ใช้ความรุนแรงหรือ “อหิงสา” ซึ่งมีอิทธิพลต่อนักต่อสู้เพื่อสิทธิมนุษยชนคนสำคัญอย่าง คานธี (Gandhi) และ มาร์ติน ลูเธอร์ คิง จูเนียร์ (Martin Luther King, Jr.) ท่าน ว. วชิรเมธี ได้กล่าวถึงงานเขียนของตอลสตอยไว้อย่างน่าสนใจว่าทุกวันนี้ คนเราไม่มีจิตเป็นสมาธิในการทำหน้าที่การทำงานเพราะมัวแต่ทำหลายสิ่งหลายอย่างมากเกินไป มือซ้ายจับปากกา มือขวากำลังตอบไลน์ สายตาดูทีวี หูฟังเรื่องซุบซิบนินทา ชีวิตสาละวนอยู่กับความเร่งรีบ รีบร้อนจนกลายเป็นนิสัยอันถาวร กระทำงานใดจึงไม่เป็นปกติสุข เพียงเพราะใจไม่มีสมาธิและไม่จดจ่ออยู่กับ **ปัจจุบันขณะ (Here and Now)** นั่นหมายถึง “ที่นี่และเดี๋ยวนี้”

ตอลสตอยกล่าวว่า เมื่ออยู่ **สามสิ่ง** ที่มนุษย์ทุกคนควรจะจดจ่อและเอาใจใส่ให้ความสำคัญ อย่าได้ละเลยในสิ่งสำคัญ สามสิ่งนี้ คือ

1) ใครสำคัญที่สุด คือ บุคคลที่อยู่ตรงหน้า ณ ปัจจุบันขณะสำคัญที่สุด บุคคลที่มาปรากฏกายอยู่ตรงหน้าของเราในขณะนี้เวลานี้สำคัญที่สุด เราควรให้ความสำคัญกับเขา อย่างละเลยในทุกๆกิจการที่มีต่อเขาและไม่ควรทำใครเสียใจเลยต่อจากนี้ไป เราจะให้เกียรติทุกคนที่อยู่ตรงหน้า เพราะอาจจะเป็นเพียงโอกาสเดียวที่เราจะได้พบกับเขาในเอกภพนี้เพราะฉะนั้นจึงควรให้ความสำคัญกับบุคคลที่อยู่ตรงหน้า เขาสำคัญที่สุดเปรียบเสมือนลูกค้ำของเรา ลูกค้ำของเราสำคัญที่สุดถึงแม้จะเป็นลูกค้ำที่ไม่ได้มีส่วนได้ส่วนเสียกับกิจการของเรา แม้ไม่ได้เป็นลูกค้ำ VIP สำหรับบริษัทของเรา เราก็ควรนับถือเขาอย่างเท่าเทียมหรือแม้แต่คู่แข่งชั้นก็ตามจงให้ความสำคัญต่อคู่แข่งด้วย อย่าได้รังเกียจหรือปกปิดอะไรควรจะนับถือกันไปเพราะสักวันหนึ่งเขาอาจกลับมาเป็นลูกค้ำของเราก็ได้

2) เวลาใดสำคัญที่สุด ตอลสตอยบอกว่าก็เวลา ณ ปัจจุบันขณะสำคัญที่สุด เราจะไม่ปล่อยเวลาทุกๆ วินาที (ท่าน ว. วชิรเมธี บอกว่า วินาที คือ นิยามใหม่ของเสี้ยววินาทีเพราะว่าสั้นมาก) ผ่านเลยไปโดยไร้สติ เราจะอยู่กับทุกๆ การเคลื่อนไหวทุกๆ วินาทีเค้าเรียกว่า “การเจริญสติ” ให้ความสำคัญกับทุกวินาที ไม่ได้หมายความว่า การอยู่เฉยๆ นิ่งๆ เป็นการเสียเวลาเพราะเราอาจมีเหตุผลของการอยู่เฉยๆ นั้น แต่ที่ว่าเสียเวลาคือ “การฟุ้ง” ไปกับอดีตที่มันไม่หวนกลับคืนมาแล้ว มัวแต่เสียตาย วัน เวลาและโอกาสตรงนั้นไปหรือว่าฟุ้งเพื่อไปกับอนาคตที่มันยังมาไม่ถึง ปล่อยจิตใจขาดทิศทางการควบคุมอย่างนี้ที่เขาเรียกว่า “จิตฟุ้งซ่าน” ควรดึงจิตกลับมาให้อยู่กับปัจจุบันขณะ ถ้าอยู่กับการกินก็ให้มีสมาธิอยู่การกิน “เคี้ยวข้าวทีละคำ ทำทีละอย่าง” ถ้าอยู่กับงานก็จงมีสมาธิอยู่กับงานแล้วจะออกมาดี

3) งานใดสำคัญที่สุด ก็งาน ณ ปัจจุบันสำคัญที่สุด จงทำงานที่อยู่ตรงหน้าให้ดีที่สุดเสมือนกับว่าเป็นงานชิ้นสุดท้ายในชีวิต เพราะหลายต่อหลายครั้งงานเข้ามามาก ก็จงลำดับงานที่สำคัญเอาไว้ก่อน แล้วค่อยๆ ทะยอยทำโดยไม่ทำใครเขาเดือดร้อน โดยใช้หลักการของการจัดลำดับการทำงาน (Production Scheduling) คือ 1) งานใดมาก่อนให้บริการก่อนตามลำดับก่อนหลัง First Come First Serve (FCFS) 2) งานใดใช้เวลาในกระบวนการทำงานสั้นที่สุดให้ทำก่อน Shortest Processing Time (SPT) หรือใช้หลักการ 3) งานใดส่งมอบก่อนให้ตัดสินใจทำก่อน Earliest Due Date (EDD) เท่านั้นเราสามารถจัดระเบียบขึ้นในจิตใจของเราได้ อย่างทำงานพร้อมกันหลายๆ งานเพราะนอกจากจะไม่สติ สัมปชัญญะเพียงพอแล้วจะทำงานชิ้นนั้นออกมาได้ไม่ดีเพียงพอด้วย ในการทำงานใดๆ ใช้หลักการว่า จงให้ความสำคัญกับ ทุกๆ เรื่องที่คิด ทุกๆ กิจที่ทำ ทุกๆ

คำที่พูด วิธีง่ายที่สุดคือ การกำหนดลมหายใจหรือ "การทำอาณานิบัติ" เพียงหลักการเท่านี้ที่ท่าน ว.วชิรเมธีถอดบทเรียน
ออกมาจากปรัชญาของตอลสตอยนั้นก็สามารถนำไปประยุกต์ใช้กับธุรกิจได้มากมาย ที่สำคัญจง ตื่นรู้ กับสิ่งที่กระทำและ
ตั้งใจกับมัน มักจะให้ผลงานเป็นที่น่าพึงพอใจเสมอ

*****